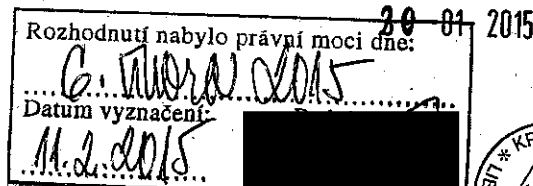


Vážený pan

514 01 JILEMNICE

doručeno: 6. 2. 2015

ČÍSLO JEDNACÍ  
KULK 80989/2014  
Sp.zn.: OŽPZ 1402/2014OPRAVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL  
Mgr. Němcová/425  
narcisa.nemcova@kraj-lbc.czLIBEREC  
27.1.2015

## ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o odvolání [redacted] nar. [redacted] Jilemnice, proti rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, správního odboru, č. j. PDMUJI 14120/2014 ze dne 3.10.2014, spis. zn. MUJI 2510/2014/SPR-PK, č. r. SPR/1/ZO/14, kterým mu bylo nařízeno ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení rozhodnutí za prvé podle ustanovení § 28a odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon na ochranu zvířat*) zajistit opatření ke snížení počtu zvířat umístěných v hospodářství CZ 51029276 na adrese [redacted] a to krávy CZ000106428508 a jalovic CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528, CZ000020930508 a CZ000001685528, na nulu včetně jejich usmrcení v souladu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání, jelikož dochází k jejich dlouhodobému týrání; a za druhé podle ustanovení § 28a odst. 1 písm. d) zákona na ochranu zvířat zajistit utracení zvířete - jalovice CZ000001685528, odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud bude dán důvod podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona na ochranu zvířat. Napadeným rozhodnutím bylo dále ve výroku konstatováno, že náklady spojené se snížením počtu zvířat nebo s utracením zvířat je povinen uhradit chovatel, a to podle ustanovení § 28a odst. 5 zákona na ochranu zvířat. Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako příslušný odvolací orgán dle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *správní řád*), přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu a podle ustanovení § 90 odst. 5 téhož zákona

**zamítá odvolání** pana [redacted] nar. [redacted] 514 01 Jilemnice a **potvrzuje napadené rozhodnutí** Městského úřadu Jilemnice, správního odboru, č. j. PDMUJI 14120/2014 ze dne 3.10.2014, spis. zn. MUJI 2510/2014/SPR-PK, č. r. SPR/1/ZO/14.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

[redacted] nar. [redacted] 514 01 Jilemnice

**Odůvodnění:**

Městský úřad Jilemnice, správní odbor (dále jen *orgán ochrany zvířat*) vydal dne 3.10.2014 pod č. j. PDMUJI 14120/2014 ze dne 3.10.2014, spis. zn. MUJI 2510/2014/SPR-PK, č. r. SPR/1/ZO/14 rozhodnutí, kterým nařídil [redacted] nar. [redacted]

514 01 Jilemnice, kterým ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení rozhodnutí za prvé podle ustanovení § 28a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat zajistit opatření ke snížení počtu zvířat umístěných v hospodářství CZ 51029276 na adrese [redacted] a to krávy CZ000106428508 a jalovic CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528, CZ000020930508 a CZ000001685528, na nulu včetně jejich usmrcení v souladu se zákonem na ochranu zvířat, jelikož dochází k jejich dlouhodobému týrání; a za druhé podle ustanovení § 28a odst. 1 písm. d) zákona na ochranu zvířat zajistit utracení zvířete - jalovice CZ000001685528, odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud bude dán důvod k usmrcení zvířete podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona na ochranu zvířat. Napadeným rozhodnutím bylo dále ve výroku konstatováno, že náklady spojené se snížením počtu zvířat nebo s utracením zvířat je povinen uhradit chovatel podle ustanovení § 28a odst. 5 zákona na ochranu zvířat. Proti rozhodnutí orgánu ochrany zvířat podal [redacted] nar. [redacted]

514 01 Jilemnice (dále jen *odvolatel*) v zákonem stanovené lhůtě přípustné odvolání. Dodržení zákonné lhůty pro podání odvolání je u spisu řádně doloženo. Odvolatel v něm uvedl následující:

(začátek doslovné citace odvolání podaného dne 20.10.2014)

*„Odvolávám se proti nařízení MĚ.Ú. v Jilemnici na snížení počtu chovaných zemědělských zvířat na nulu, které navrhla KVS SVS LK. Toto nařízení považuji za protiprávní, nesmyslné až zvrhlé. Nic z toho co použil MĚ.Ú. v Jilemnici jako podklad pro svoje rozhodnutí ho neopravňuje rozhodnout o majetku a potažmo životech druhých, a to i v tom případě, že jde o hospodářská zvířata. Návrh KVS SVS LK nelze brát jinak než šikanu, zášť a nenávist vůči mojí osobě!*

*Na základě těchto mnou uvedených skutečností žádám, aby KÚ pro kraj Liberecký nařízení MĚ.Ú. v Jilemnici zrušil a to v plném rozsahu a vrátil řízení k novému důkladnému prošetření. Případně další skutečnosti uvedu na žádost KÚ dodatečně jako doplňující údaje.“*

(konec doslovné citace odvolání podaného dne 20.10.2014)

Protože výše citované odvolání nemělo náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 a ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, správně vyzval orgán ochrany zvířat odvolatele k odstranění závad odvolání jakožto podání a stanovil mu k tomu lhůtu. Poté odvolatel svoje odvolání doplnil, a to písemností doručenou orgánu ochrany zvířat dne 10.11.2014. V ní uvedl následující:

(začátek doslovné citace doplňku odvolání podaného dne 10.11.2014)

*„Odvolání se týká nařízení MĚ.Ú. v Jilemnici ze dne 3.10.2014, kdy mě je nařízeno utratit : bod 1) 5 jalovic nebo krav, které jsou naprosto zdravé a životaschopné, na moje vlast. náklady a tím mě způsobit finanční ztrátu, bez jakýchkoli odůvodnitelných příčin a to jen na základě „dobrozdání“ KVS SVS LK. Tímto se MĚ.Ú. v Jilemnici pokusil na základě neodborného, a nesmyslného návrhu KVS SVS LK zlikvidovat celý můj chov hospodářských zvířat a způsobit mě tak škodu a to ne malou! Podávám odpor i proti bodu 2) kde mě je MĚ.Ú. v Jilemnici nařizováno, abych nechal utratit nikoli jalovici, ale krávu: CZ000001685528. Důvod nařízení bylo to, že KVS SVS LK mě obvinil ze zanedbání onemocnění tzv. zánětu spojivek, spojených se ztrátou očních bulev. V tomto případě se vůbec nejednalo o zánět spojivek, ale o vnitřní onemocnění očí, kterému kráva střídavě vzdorovala nejméně 8 let. Toto mě potvrdili dva na sobě nezávislí veterináři. Tak jako u lidí, tak stejně u zvířat jsou onemocnění v současné době neléčitelná.*

*A už vůbec nikdo nemůže posoudit, že zvíře, které nevidí, tak trpí. Tato kráva porodila 8 telat a 3 cizí telata navíc odkojila. Této krávě by v únoru 2015 bylo 30 let, tzn. že minimálně 3x překročila průměrný věk v současné době chovaných krav. Takového věku se nemůže dožít žádná kráva, nejen týraná, ale ani průměrně zabezpečená kráva. Toto zvíře bylo dne 1.11.2014 naprosto odborně a bezbolestně utráceno, ale ne proto, že mě to nařídil MĚ.Ú. v Jilemnici, ale proto, že mělo silný*

*zánět pravého kolenního kloubu na přední noze, při vstávání měla zřetelné bolesti a přestala přijímat potravu a proto po poradě s veterinářem, který posoudil její stav za beznadějný. Na základě toho byl injekcí ukončen její život.*

*Žádám, aby Krajský úřad v Liberci zrušil nařízení MĚ.Ú. v Jilemnici v celém rozsahu, jako nesmyslné, nemravné, ale především protizákonné, které odporuje nejen všem dobrým mravům, popírajícím všechny zákony lidského soužití a ochrany práv jedince proti státním úřadům.*

*Závěrem: Vážení sportovní přátelé*

*Každý rok jsou v této republice ve společných stájích ušlapány stovky a stovky čerstvě narozených telátek, které se nestačí po narození rychle postavit na nohy a umírají řadu hodin bez jakékoliv pomoci. Viděl jsem na vlastní oči! Každý rok je usmrceno (a někdy bestiálně ubito) několik set malých telátek, kteří jejich ošetřovatelé, kteří nemají ke zvířatům žádný vztah a dělají tuto práci jen proto, že jinou nemohou nalézt. I toto jsem viděl na vlastní oči! A mě pronásleduje KVS SVS LK jako zločince, který týrá 20 a více leté krávy. Jejich jedinou odborností je fotoaparát a kulaté razítko!“ (konec doslovné citace doplnku odvolání podaného dne 10.11.2014)*

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen *odvolací orgán*), na základě přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu k věci uvádí:

Ze spisu odvolací orgán zjistil, že řízení s odvolatelem orgán ochrany zvířat zahájil na základě o podnětu Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Liberecký kraj (dále jen *KVS*) k projednání přestupku pro porušení zákona na ochranu zvířat proti týrání včetně odborného vyjádření KVS a jejího návrhu na umístění týraných zvířat do náhradní péče (podnět KVS č. j. SVS/2014/056975-L ze dne 29. 7. 2014, který byl rozšířen podáním č.j.: SVS/2014/062929-L ze dne 22. 8. 2014). Současně byl odvolatel po zahájení řízení předvolán k ústnímu jednání, které proběhlo dne 3.9.2014, při kterém mj. i za přítomnosti veterinárního inspektora KVS MVDr. [REDAKCE], uvedl následující: K bodu 1) – „S tímto návrhem KVS zásadně nesouhlasím, protože nevidím žádný důvod k jejich usmrcení. Pokud KVS trvá na svém návrhu, ať doloží, z jakých důvodů chce nechat usmrtit zdravá zvířata ze soukromého chovu.“ K bodu 2) – „Nikoliv jalovice, ale kráva, jak jsem již vysvětlil v řízení o přestupku, nevidím ani zde, nechat nevidomé zvíře usmrtit. To, že zvíře nevidí, a je mu poskytováno krmení a ustájení mě opravňuje k tomuto názoru. Jsem přesvědčen, že zvíře tím, že nevidí a tím, že nemá oční bulvy a má nevyčísitelné onemocnění, nijak vážně nestrádá. Dólký po očích se dají pro letní období ošetřit tak, aby nebyly napadány mouchami a jinými cizopasníky. To, že kráva není v ideálním výživném stavu je samozřejmě způsobeno tím, že jí je 29 let.“

Přítomný [REDAKCE] pak při ústním jednání vypověděl: „Ke snížení počtu zvířat na nulu uvádím: Bylo tam několik kontrol a bylo zjištěno opakovaně to samé – pan [REDAKCE] buď není schopen, nebo nemá chuť se o zvířata postarat tak, jak to zvířata požadují. Zase tu mohu zmínit námi provedené kontroly dne 22. 7. 2014, 15. 4. 2014, 6. 3. 2014, 11. 2. 2014, 8. 12. 2013. Opakovaně bylo prokázáno, že zvířata jsou v neuklizeném výběhu, v neuklizené stáji – nemají možnost ulehnout na suché a čisté místo, čímž dochází k opakovanému týrání zvířat ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. k). Při poslední kontrole se výživný stav u všech zvířat zhoršil, vystupovaly jim kosti, páteř, žebra. Dne 6. 3. 2014 jsme při kontrole zkonstatovali, to si pamatují bezpečně, že výživný stav byl průměrný, nikdy předtím jste neshledali, že by zvířatům lezly žebra, páteř nebo kosti. Při poslední kontrole, dne 22. 7. 2014, však již byl výživový stav špatný. Stav chovatelského prostředí, ve kterém zvířata žijí, je pořád stejně špatný. S ohledem na zhoršující se vyživující stav a na opakované týrání zvířat navrhla KVS snížení počtu hospodářských zvířat na nulu. Pan [REDAKCE] dostal nespočet možností situaci napravit, není však zde žádná tendence vedoucí

k nápravě této velmi špatné situace. K opatření, pokud bude dán důvod k usmrcení slepého zvířete, uvádím, že jalovice byla dne 22. 7. 2014 shledána v žalostném stavu, prázdné očníce, červy na dně očníce. Prostředkem se šířil silný zápach z tohoto onemocnění - zánětu. Oko je přímou cestou spojeno s mozkem prostřednictvím očního nervu a je možné, že se zánět bude šířit dál do těla. Tato kráva rozhodně není vhodná k dalšímu chovu. Povinnosti chovatele, které vyplývají ze zákona, bylo zvíře léčit, popřípadě poslat na jatka nebo v této fázi nechat utratit. Důvod k usmrcení zvířete dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání nemůže posoudit laik, ale veterinární lékař. Zádrhelem také je to, že pokud je potravinové zvíře léčeno preparátem, který není schválen k léčbě zvířat, jak tomu bylo v případě pana [REDAKCE] u tohoto zvířete, tak toto zvíře nemůže být využito pro produkci potravin a mělo by se zkonfiskovat.“

K výpovědi [REDAKCE] odvolatel uvedl: „K bodu 1 uvádím – Názor KVS – pana [REDAKCE] že zvířata byla v horším výživném stavu při jejich poslední kontrole dne 22. 7. 2014, považuji za naprosto nesmyslný, ba naopak výživný stav se od té doby zlepšil. Nejhorší výživný stav byl při kontrole dne 6. 3. 2014 a 15. 4. 2014, kdy KVS uvádí, že výživný stav byl průměrný. Dle mého názoru, byl dne 22. 7. 2014 výživný stav všech zvířat dobrý nebo uspokojivý. Možností jsem nedostal bezpočet, ale jenom tři. Možnosti jsem využil tak, že jsem začal zvířata více krmit. Dle mého názoru KVS neuvádí zcela pravdivý obraz situace. Proti zprávám z kontrol jsem se nikdy neodvolal, protože KVS pořád píše ty samé bláboly. Podle mého názoru, dle krávy, která byla dána na jatka, mohou mít ostatní zvířata 400 – 500 kg živé váhy. K bodu 2 uvádím – K návrhu KVS na usmrcení nevidomé krávy uvádím, že toto rozhodnutí pramení ze šikany a zlověle KVS stejně jako v bodě č. 1), kdy KVS již nemůže změnit své rozhodnutí, aby nepopírala podstatu sama sebe, aby nerozporovala jedno svoje rozhodnutí druhým. KVS nemá právo rozhodnout, které zvíře, jak uvádí, není vhodné k dalšímu chovu. O tom může rozhodnout jedině chovatel, které to zvíře zná. Odůvodnění pracovníka KVS, že zvíře nebylo léčeno schváleným preparátem, který přísluší k léčbě zvířat, je přinejmenším úsměvné, neboť uvádí, že takové zvíře se nesmí dát na jatka, ale může se dát pouze utratit, což je úplný nesmysl. Zvíře, které se dá na jatka se všemi doklady, které k němu náleží, což je chovatelova povinnost, maso projde klasickým veterinárním vyšetřením, kde se zjišťuje nezávadnost masa. Pokud se maso zjistí jako nezávadné, může jít do potravinového řetězce. Pokud však ne, je povinností jatek, kde dohlíží odborný veterinář, buď celé zvíře nebo jen část, zkonfiskovat. Chovatel má právo rozhodnout o tom, zdali dá zvíře na usmrcení na klasická jatka nebo na jatka, která zabezpečují potravinový řetězec, který zpracovává maso pro zvířata. Avšak i tam se provádí toto důkladné veterinární vyšetření a rozbory. Já abych vyloučil jakékoli nebezpečí ze závadného masa, jsem právě jalovici, kterou jsem dával na porážku, prodal na jatka, kde zpracovávají maso pro zvířata. Toto bych v případě, že bych uznal za vhodné, nechal krávu bez očních bulev usmrtit, provedl bych to stejně jako u předešlé jalovice. O tomto zřejmě veterinární pracovník, který se vyjadřoval k utracení zvířete, nemá ani ponětí, jinak by takovéto nesmysly nemohl říci. Můj pohled na věc je naprosto neměnný. Svoje zvířata, která desítky let chovám, nenechám usmrtit ani přes moji mrtvolu. Nejdříve padne veterinární správa, potom Městský úřad a poté teprve padnu já. Moje rozhodnutí je konečné.“

Jak vyplývá ze spisu, orgán ochrany zvířat provedl dokazování doplněním čtyř fotografií z kontroly, kterou v chovu odvolatele provedl dne 22. 7. 2014 [REDAKCE]. Po provedení dokazování pak byla ještě odvolatelovi podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se k nashromážděným podkladům rozhodnutí. Odvolatel k nim uvedl: „Podle ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu navrhuji, aby všechna zvířata byla posouzena nezávislým odborníkem, konkrétní jméno na mysli nemám. Šest kusů není stejného plemene, mám plemena Hereford, Galloway, Blond aqen, Scharoei.“

Jak je ze spisu dále zjištěno, jelikož odvolatel neustále zpochybňoval výpověď [redacted] o tom, že výživný stav skotu se zhoršuje a trval naopak na tom, že se zlepšuje, požádal orgán ochrany zvířat KVS o zaslání fotodokumentace z kontrol provedených u odvolatele ve dnech 11. 2., 6. 3., a 15. 4. 2014 či jiných vhodných doplňujících podkladů. Dne 10. 9. 2014 orgán ochrany zvířat obdržel od KVS vyžádané doplňující podklady. KVS k žádosti orgánu ochrany zvířat dále doplnila, že požadovaná fotodokumentace z kontrol provedených dne 11. 2. a 6. 3. 2014 se zaměřuje na detaily nevystihující výživný stav zvířat, který byl zpochybňován odvolatelem, a proto KVS poskytla fotodokumentaci chovu z 11. a 16. 10. 2013, dále z 15. 4. 2014 a 22. 7. 2014. Jelikož doplněním podkladů z KVS orgán ochrany zvířat ukončil dokazování v řízení, vyrozuměl znovu odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Odvolatel se ve stanovené lhůtě dne 18. 9. 2014 dostavil osobně a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí tak, že fotodokumentace, kterou pořídila KVS v zimním období, byla pořízena u zvířat, která byla silně osrstěná. Fotodokumentace, která byla pořízena v červenci 2014, byla pořízena u zvířat, která měla jen slabou letní srst. Proto odvolatel i nadále trval na tom, že zdravotní stav zvířat se od zimních měsíců 2013 - 2014 do léta 2014 podstatně zlepšil, u některých dokonce je v současné době průměrný a u některých nadprůměrný, vzhledem k jejich stáří. Odvolatel tedy zásadně nesouhlasil se závěrem, který učinila KVS v letních měsících roku 2014. Na základě toho žádal, aby byla pořízena nová fotodokumentace v měsíci říjnu 2014, protože mu to, jak sám uvedl, takto z časových důvodů vyhovovalo.

V této souvislosti odvolací orgán doplňuje skutečnosti zjištěné ze spisu, že při poslední kontrole provedené dne 22.7.2014 veterinárním lékařem KVS, bylo zjištěno, že pět zvířat (CZ000106428508, CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528 a CZ000020930508) bylo v době kontroly chováno v ohradě, která měla blátivý povrch pokrytý výkaly. Výživný stav zvířat byl špatný – vystupovaly jim kosti páteře a žebra, ale celkový zdravotní stav nebyl narušen. Všechna zvířata měla špinavé spodní části končetin a břicha. Z ohrady měla zvířata přístup do zděné stáje, umístěné vlevo z čelního pohledu. Podlaha stáje byla pokryta hlubokou vrstvou hnoje, ve které v době kontroly ležela jalovice CZ000035491508. Ve stáji, ani v ohradě nebylo suché a čisté místo, kam by zvířata mohla ulehnout. V ohradě ani ve stáji nebylo k dispozici krmivo ani voda.

Odděleně v další stáji byla chována jalovice CZ000001685528. Na podlaze v její blízkosti byly zbytky zeleného krmení. Voda k dispozici nebyla. Podlaha byla pokryta vysokou vrstvou hnoje (až 20 cm), ve kterém se jalovice jen s obtížemi pohybovala. V době kontroly měla tato jalovice obě očnice již bez očních bulev, tj. prázdné, na dně pokryté vrstvou mušich larev. Prostorem se šířil silný zápach z tohoto onemocnění. U slepé jalovice CZ000001685528 byla rozvinutá oboustranná konjunktivitida zjištěna již předtím dne 11. 10. 2013. Spis poskytuje důkaz o tom, že za neposkytnutí první pomoci a nezajištění odborné veterinární pomoci byla odvolatelovi tehdy uložena dnes již pravomocným rozhodnutím č. j. SVS/2013/077336-1 ze dne 29. 11. 2013 pokuta dle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *veterinární zákon*). Při kontrole dne 3. 12. 2013 bylo zjištěno, že odborné ošetření předmětné jalovice chovatel nezajistil, což bylo kvalifikováno jako porušení § 12 odst. 4 zákona na ochranu zvířat proti týrání. Kontrolou dne 6. 3. 2014 bylo zjištěno, že chovatel jalovici léčí sám neregistrovaným přípravkem, který je navíc určen na kůži a nikoli k léčbě očí a dosud chovatel zvířeti nezajistil odbornou veterinární péči, čímž porušil § 4 odst. 1 písm. b) veterinárního zákona, za což mu byla KVS opětovně uložena pravomocným rozhodnutím č. j. SVS/2014/031295-1 ze dne 28. 4. 2014 pokuta.

Zde je nutno doplnit, že zákon na ochranu zvířat v § 12 odst. 4 stanoví, že každé hospodářské zvíře, na němž se projeví příznaky onemocnění nebo zranění, musí být bez odkladu náležitě ošetřeno. Odvolatel nezajistil řádné ošetření oboustranné konjunktivitidy u jalovice č. CZ000001685528, a to dlouhodobě, přestože musel vidět, jak zdravotní stav zvířete vypadá a svou nečinností tak způsobil zvířeti trvalé následky na zdraví spočívající v oboustranné slepotě. Při kontrolách KVS bylo opakovaně prokázáno, že zvířata byla v neuklizeném výběhu, v neuklizené stáji a neměla možnost ulehnout na suché a čisté místo, čímž docházelo k opakovanému týrání zvířat ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat. Z fotodokumentace KVS z 11. a 16. 10. 2013 (celkem 6 snímků) je nepochybné, že zvířata byla ve velmi dobrém výživném stavu, kdežto na dalších 3 snímcích z 15. 4. 2014 a 22. 7. 2014 je patrný výživný stav zvířat průměrný a výrazně zhoršený oproti stavu z října 2013. Obsah výpovědi učiněné [REDAKCE] plně koresponduje se stavem chovu fotograficky zdokumentovaným. V řízení nevyvstala jediná pochybnost o pravdivosti svědecky prokázaných skutečnostech. Z doložené fotodokumentace podpořené výpovědí veterináře KVS je patrný evidentní rozdíl ve výživném stavu zvířat, který se od října 2013 zhoršoval. Navíc zvířata na snímcích z 11. a 16. 10. 2013 byla chována na pastvině, kde není patrný nedostatek potravy, avšak na snímcích z dubna a července 2014 byla zvířata chována již jenom ve stájích a ve výběhu, jehož celou plochu tvoří betonový nebo kamenný povrch. U zvířete CZ000035491508 byl vidět úbytek váhy velmi výrazně. Pokud zvířatům vystupují kosti, žebra, páteř, není jejich výživný stav na dobré úrovni.

Odvolací orgán na základě posouzení výše uvedených skutečností konstatuje, že bylo odborným veterinárním pracovníkem a fotodokumentací nezpochybnitelně prokázáno, že ze strany odvolatele docházelo k dlouhodobému týrání hospodářských zvířat, v daném případě krav, a to i přesto, že to odvolatel neustále v průběhu prvoinstančního řízení popíral a popírá to i ve svém odvolání, jak je výše uvedeno. Podle ustanovení § 28a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat může obecní úřad obce s rozšířenou působností, zde orgán ochrany zvířat na návrh krajské veterinární správy rozhodnutím nařídít chovateli, zde odvolatelovi zajistit opatření ke snížení počtu zvířat včetně jejich usmrcení v souladu se zákonem na ochranu zvířat, dochází-li k jejich týrání a podle písm. d) téhož paragrafu může nařídít zajistit utracení zvířete odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud je dán důvod k usmrcení zvířete podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání. V daném případě tak orgán ochrany zvířat učinil napadeným rozhodnutím. Pokud se jedná o námitky uvedené v odvolání, jsou nedůvodné, neboť odvolatel nijak nekonkretizuje odvolací důvody, a to ani po výzvě orgánu ochrany zvířat tyto důvody nedoplnil. Pokud odvolatel uvádí v závěru odvolání, že jsou mu známy stovky případů usmrcení hospodářských zvířat (telat), měl by toto oznámit veterinárním orgánům, příp. orgánům policie, vždy musí však konkretizovat, kde a kdy k tomu došlo, apod. Odvolací orgán se domnívá, že ani vysoký věk chovaných hospodářských zvířat (krav) nemůže být důkazem toho, že je o ně dobře postaráno a že nejsou týrána, jak se mylně odvolatel domnívá. To, zda dochází k týrání zvířat, je vždy na posouzení odborných veterinárních lékařů, nikoliv laiků.

Protože svým odvoláním neustále odvolatel napadá kontrolní zjištění KVS, resp. závazné stanovisko KVS, bylo v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu odvolacím orgánem zažádáno u nadřízeného orgánu KVS, tj. u Státní veterinární správy ČR Praha o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska KVS. Ve stanovisku ÚVS SVS Praha, vydaném dne 20.1.2015 pod č. j. SVS/2015/005603-G, k žádosti odvolacího orgánu č. j. KULK 81386/2014 ze dne 3.12.2014, se uvádí následující:

(začátek doslovné citace)

*„Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy (dále jen „ÚVS“) obdržela dne 8. prosince 2014 žádost Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Libereckého kraje o*

potvrzení nebo změnu závazného stanoviska (odborného vyjádření) Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Liberecký kraj vydaného podle § 22 odst. 1, písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, dne 29. července 2014 pod č. j. SVS/2014/056975-L a doplněného rozšířením návrhu ze dne 22. srpna 2014 (č. j. SVS/2014/062929-L), a po přezkoumání přiloženého spisového materiálu uvedené odborné vyjádření podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrzuje.

ÚVS uvádí, že z předložených dokumentů vyplývá, že panu [redacted] nar. [redacted] 514 01 Jilemnice, (dále také jen chovatel) bylo rozhodnutím Městského úřadu Jilemnice, správního odboru, č. j. PDMUJI 14120/2014 uloženo:

1) dle § 28a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání zajistit opatření ke snížení počtu zvířat umístěných v hospodářství CZ 51029276 na adrese [redacted] a to krávy CZ000106428508 a jalovic CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528, CZ000020930508 a CZ000001685528, na nulu včetně jejich usmrcení v souladu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání, jelikož dochází k jejich dlouhodobému týrání;

2) dle § 28a odst. 1 písm. d) zákona na ochranu zvířat proti týrání zajistit utracení zvířete - jalovice CZ000001685528, odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud bude dán důvod k usmrcení zvířete podle § 5 odst. 2, písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání, přičemž podkladem tohoto rozhodnutí bylo i odborné vyjádření Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Liberecký kraj (dále jen „KVS“) ze dne 29. července 2014 (č. j. SVS/2014/056975-L) doplněné rozšířením návrhu ze dne 22. srpna 2014 (č. j. SVS/2014/062929-L), které bylo součástí podnětu k projednání přestupku. ÚVS k tomuto vyjádření zaujímá následující stanovisko:

V ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání je uvedeno: „Zakazuje se týrání zvířat“. Podle ustanovení § 4 odst. 1, písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., se považuje za týrání chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení. Podle ustanovení § 4 odst. 1, písm. d) zákona č. 246/1992 Sb., se dále považuje za týrání zvířat vydat slabé, nevyléčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než neodkladnému a bezbolestnému usmrcení. V ustanovení § 27 odst. 1, písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, je uvedeno: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že týrá zvíře nebo utýrá zvíře.“

Výše uvedený přestupek (porušení zákona č. 246/1992 Sb.) byl zjištěn při kontrole provedené KVS dne 4. 6. 2014 v chovu pana Zuzánka v hospodářství CZ 51029276 na adrese [redacted]

Při této kontrole bylo zjištěno, že kráva č. CZ000106428508 a čtyři jalovice (CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528 a CZ000020930508) jsou chovány v ohradě, která měla blátivý povrch pokrytý výkaly. Výživný stav zvířat byl špatný - vystupovaly jim kosti páteře a žebra, ale celkový zdravotní stav nebyl narušen. Všechna zvířata měla špinavé spodní části končetin a břicha. Z ohrady měla zvířata přístup do zděné stáje, umístěné vlevo z čelního pohledu. Podlaha stáje byla pokryta hlubokou vrstvou hnoje, ve které v době kontroly ležela jalovice CZ000035491508. Ve stáji ani v ohradě nebylo suché a čisté místo, kam by zvířata mohla ulehnout. V ohradě ani ve stáji nebylo k dispozici krmivo ani voda. Odděleně v další stáji byla chována jalovice CZ000001685528. Na podlaze v její blízkosti byly zbytky zeleného krmení. Voda k dispozici nebyla. Podlaha byla pokryta vysokou vrstvou hnoje (až 20 cm), ve kterém se jalovice jen s obtížemi pohybovala. V době kontroly měla tato jalovice obě očníce již bez očních bulev, tj. prázdné, na dně pokryté vrstvou mušich larev. Prostorem se šířil silný zápach z tohoto onemocnění. U slepé jalovice CZ000001685528 byla rozvinutá oboustranná konjunktivitida zjištěna již dne 11.10.2013. Za neposkytnutí první pomoci a nezajištění odborné veterinární pomoci byla chovateli uložena pravomocným rozhodnutím č. j. SVS/2013/077336-1 ze dne 29.11.2013 pokuta dle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči. Při kontrole 3. 12. 2013 bylo zjištěno, že odborné ošetření předmětné jalovice chovatel nezajistil, což bylo kvalifikováno jako porušení § 12 odst. 4 zákona č.

246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění, tj. každé hospodářské zvíře, na němž se projeví příznaky onemocnění nebo zranění, musí být bez odkladu náležitě ošetřeno. Pro toto porušení byl podán KVS podnět č.j. SVS/2013/083856-L ze dne 17. 12. 2013 Městskému úřadu Jilemnice, který dne 5. 2. 2014 pravomocným rozhodnutím č. j.: MUJI4558/2013/SPR-PK uložil chovateli pokutu. Kontrolou dne 6. 3. 2014 bylo zjištěno, že chovatel jalovici léčí sám neregistrovaným přípravkem, který je navíc určen na kůži a nikoli k léčbě očí, a dosud chovatel zvířeti nezajistil odbornou veterinární péči, čímž porušil § 4 odst. 1, písm. b) veterinárního zákona, za což mu byla KVS uložena pravomocným rozhodnutím č. j. SVS/2014/031295-1 ze dne 28. 4. 2014 pokuta.

Z výše popsaného skutkového stavu zjištěného při kontrole dne 4. června 2014 vyplývá, že se chovatel pan [REDAKCE] dopustil týrání zvířat. Za týrání se podle § 4 odst. 1, písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., považuje chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení. Pan [REDAKCE] choval celkem 6 ks skotu (kráva č. CZ000106428508 a pět jalovic (CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528, CZ000020930508 a CZ000001685528) v naprosto nevhodných podmínkách ve stájích pokrytých hlubokou vrstvou hnoje. Ve stáji ani v přilehlé ohradě nebylo suché a čisté místo, kam by zvířata mohla ulehnout. V další stáji, kde byla chována jalovice CZ000001685528 byla podlaha pokryta vysokou vrstvou hnoje (až 20 cm), ve kterém se jalovice jen s obtížemi pohybovala. Tím, že se v žádné ze stájí ani v ohradě nenacházelo suché a čisté místo pro odpočinek zvířat, došlo k týrání zvířat jejich chovem v nevhodných podmínkách a tím k porušení § 4 odst. 1, písm. k) zákona č. 246/1992 Sb.

Pan [REDAKCE] se dopustil i dalšího týrání zvířat, neboť při stejné kontrole bylo jisté, že jalovice CZ000001685528 měla obě očníce již bez očních bulev, tj. prázdné, na dně pokryté vrstvou muších larev. Prostředím se šířil silný zápach z tohoto onemocnění. U této jalovice byla rozvinutá oboustranná konjunktivitida zjištěna již dne 11. 10. 2013. Při kontrole 3. 12. 2013 bylo zjištěno, že odborné ošetření předmětné jalovice chovatel nezajistil. Kontrolou dne 6. 3. 2014 bylo zjištěno, že chovatel jalovici léčí sám neregistrovaným přípravkem, který je navíc určen na kůži a nikoli k léčbě očí, a dosud chovatel zvířeti nezajistil odbornou veterinární péči. Podle § 4 odst. 1, písm. d) zákona č. 246/1992 Sb., se za týrání považuje vydat slabé, nevyléčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než k neodkladnému a bezbolestnému usmrcení. Předmětná jalovice s rozvinutou oboustrannou konjunktivitidou zjevně byla nevyléčitelně nemocná a trpěla trvalou bolestí. Přesto ji pan [REDAKCE] ponechal ve stáji, navíc bez adekvátního ošetření. Dopustil se tak týrání, neboť vydal nevyléčitelně nemocné zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než k neodkladnému a bezbolestnému usmrcení.

Výše popsaný skutkový stav je tedy třeba zcela jednoznačně hodnotit jako stav, při němž došlo k týrání zvířat, a který byl správně kvalifikován jako porušení § 4 odst. 1, písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., kdy zvířata byla týrána chovem v nevhodných podmínkách, a dále porušení § 4 odst. 1, písm. d) zákona č. 246/1992 Sb., kdy nevyléčitelně nemocné zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, bylo vydáno k jinému účelu než k neodkladnému a bezbolestnému usmrcení, konkrétně k dalšímu chovu, navíc v nevhodných podmínkách. Tímto byla naplněna skutková podstata přestupku vymezená v § 27 odst. 1, písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, kde je uvedeno, že „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že týrá zvíře nebo utýrá zvíře“.

Na základě výše uvedených skutečností souhlasí ÚVS se stanoviskem Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Liberecký kraj.

ÚVS dále konstatuje, že navrhnout zvláštní opatření podle § 28a odst. 1, písm. b) a d) zákona č. 246/1992 Sb., jako tomu bylo v tomto případě, je plně v kompetenci KVS. ÚVS považuje navržená

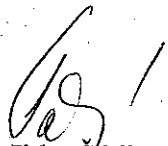
opatření za správná, neboť bylo prokázáno, že dochází k týrání zvířat. V případě slepé jalovice pak je dán důvod k usmrcení zvířete podle § 5 odst. 2, písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., neboť zvíře je nevléčitelně nemocné a další přežívání je pro něj spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením. ÚVS považuje za nutné vyjádřit se k tvrzením chovatele uvedeným v odvolání. KVS skutečně ve svém závazném stanovisku navrhl, aby Městský úřad Jilemnice dle § 28a odst. 1, písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání nařídil chovateli zajistit opatření ke snížení počtu zvířat umístěných v hospodářství CZ 51029276 na adrese [redacted] a to krávy CZ000106428508 a jalovic CZ000024548508, CZ000035491508, CZ000001688528, CZ000020930508 a CZ000001685528, na mulu včetně jejich usmrcení v souladu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání, jelikož dochází k jejich dlouhodobému týrání, a to proto, že Městský úřad Jilemnice informoval KVS, že intenzivně hledal subjekt náhradní péče, ale každý oslovený subjekt náhradní péči odmítl, většinou s odkazem na svoji kapacitu a na ekonomickou stránku věci. Vzhledem k tomu, že náhradní chovatel nemohl být nalezen a zvířata byla prokazatelně týrána, navrhl KVS Městskému úřadu Jilemnice, aby vydal citované zvláštní opatření podle § 28a odst. 1, písm. b) zákona č. 246/1992 Sb. Vydání takového opatření je zcela v souladu se zákonem i tehdy, jedná-li se o zdravá zvířata, u nichž docházelo k týrání. Chovatel své krávy týral, o tom není pochyb. Nařízení předmětného opatření tak není bezdůvodné. Za jeho vydání nese plnou odpovědnost chovatel, který předmětné krávy týral. V případě slepé krávy s rozvinutou oboustrannou konjunktivitidou bylo toto zvíře zjevně nevléčitelně nemocné a trpělo trvalou bolestí. Diagnózu stanovili úřední veterinární lékaři orgánu veterinární správy. Chovatel svá tvrzení o nesprávnosti této diagnózy ničím nepodložil. Dle názoru ÚVS je nepochybné, že zvíře, které postupně přichází o obě oční bulvy, musí trpět trvalou bolestí. I v případě tohoto zvířete tak nepochybně došlo k jeho týrání, viz podrobně výše.“ (konec doslovné citace)

Odvolací orgán při rozhodování o odvolání musel vzít v potaz mj. i pro odvolací orgán závazné stanovisko ÚVS SVS Praha, vydané dne 20.1.2015 pod č. j. SVS/2015/005603-G. Na základě nejen tohoto závazného stanoviska, ale i na základě všech výše uvedených skutečností odvolací orgán dospěl k závěru, že orgán ochrany zvířat postupoval správně, v souladu se zákonem na ochranu zvířat a v souladu se správním řádem, a proto napadené rozhodnutí v celém rozsahu potvrdil a odvolání zamítnul, jak je ve výroku uvedeno.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).



  
RNDr. Jitka Šádková  
vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství

#### Dále obdrží

Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Liberecký kraj 30.1.15  
Státní veterinární správa ČR 30.1.15  
Městský úřad Jilemnice, správní odbor (po nabytí právní moci)